

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0461 van 11 augustus 2015
in de zaak 2010/0190/A/1/0175

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Antoon LUST
kantoor houdende te 8310 Assebroek (Brugge), Baron Ruzettelaan 27

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 februari 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 8 september 2009, waarbij aan de verzoekende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij toch een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de sloop van gebouwen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 14 juni 2010, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Antoon LUST die verschijnt voor de verzoekende partij en de heer Axel VAN RIE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 18 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het “*afbreken van gebouwen*”.

De aanvraag heeft betrekking op een voormalige jongensschool, gebouwd in 1879, die in 1897 als brouwerij ‘[REDACTED]’ in gebruik is genomen en waarvan de aanvraag beoogt ze volledig, tot 1 meter onder het maaiveld, te verwijderen, waarna er met aarde opgevuld wordt.

Brouwerij [REDACTED] is opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan ‘Roeselare - Tielt’, gelegen in woongebied.

De percelen waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing ook deels gelegen in het op 9 juni 1995 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Centrum’, meer bepaald in een ambachtelijke zone. De gemeenteraad van Wingene heeft echter op 24 juni 2013 het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Centrum Zwevezele’ (met bijhorend onteigeningsplan) vastgesteld, dat de verwerende partij op 12 september 2013 goedgekeurd heeft (B.S. van 17 oktober 2013).

De percelen zijn niet gelegen in een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Er moet geen openbaar onderzoek georganiseerd worden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 8 juli 2009 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent als volgt op 8 september 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van het agentschap infrastructuur wegen en verkeer.

Overwegende dat de toetsing van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA geen aanleiding geeft tot opmerkingen of afwijkingen.

(...)

BESLUIT:

Er kan geoordeeld worden dat door voorliggend project geen significante schade wordt veroorzaakt.

Overwegende dat de werken kaderen in het bouwrijp maken van een perceel.

De volledige site zal in de in uitvoering zijnde herziening van het BPA Centrum volledig opgenomen worden als woonzone.

CONCLUSIE

Uit de bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJZONDERE VOORWAARDEN:

- Alle afbraakmaterialen dienen van het perceel verwijderd te worden.*
- Binnen de twee jaar na de Ministeriële goedkeuring van het in voorbereiding zijnde RUP ter vervanging van het BPA Centrum dient een stedenbouwkundige vergunning bekomen te worden voor een nieuwbouwproject, zo niet zal deze slopingsvergunning als onbestaand worden beschouwd, en zal de site opnieuw op de lijst van de leegstand worden ondergebracht.*
- De uitvoering van de vergunning voor het nieuwbouwproject dient uitgevoerd binnen de wettelijke termijnen (aanvang binnen de twee jaar na datum van de vergunning, winddicht binnen de drie jaar na de aanvang van de werken), zo niet zal deze slopingsvergunning vervallen, en zal de site terug op de lijst van de leegstand worden opgenomen.*
- Ter vrijwaring van de realisatie van dit nieuwbouwproject voorziet het college van burgemeester en schepenen een waarborg van 1.250 euro. De stedenbouwkundige vergunning zal niet worden meegegeven voordat het gemeentebestuur in het bezit is van deze waarborgsom.*
- ...*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen, tekent tegen deze beslissing op 6 oktober 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Aan het Agentschap Onroerend Erfgoed is vervolgens, op 26 oktober 2009, voor het eerst advies gevraagd, maar het Agentschap adviseert niet.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 december 2009 het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 8 december 2009 beslist de verwerende partij op 7 januari 2010 als volgt het administratief beroep ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en toch een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

3. Verslag provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (art. 4.7.22 Codex)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op 1 december 2009. De conclusie luidt als volgt:

De weigeringsbeslissing vermeldt een rup dat in voorbereiding zou zijn ter vervanging van het oude BPA. Daarom koppelde het schepencollege een voorwaarde aan de vergunning dat binnen de twee jaar na goedkeuring van het nog maar in voorbereiding zijnde nieuwe rup, een vergunning voor een nieuwbouwproject bekomen dient te worden.

Tevens wordt toegevoegd dat het gebouw winddicht moet zijn drie jaar na de aanvang van de werken, zo niet zal de slopingsvergunning vervallen.

Zoals bepaald in art. 4.2.19 van de codex moeten voorwaarden en lasten precies zijn, en door de aanvrager verwezenlijkt kunnen worden zonder afhankelijk te zijn van een bijkomende beoordeling van de overheid. Dit is niet het geval in deze. Het is dan ook juridisch niet mogelijk deze voorwaarden op te leggen. Bovendien is het niet realistisch om een sloopvergunning in te trekken na enkele jaren, vermoedelijk zijn de gebouwen dan al gesloopt.

Het is echter niet geweten wat in de plaats van de gesloopte gebouwen zal komen (het betreft enkel sloop), terwijl deze met hun in historisch opzicht niet onbelangrijk (als school en brouwerij) verleden een uitgangspunt zouden kunnen vormen, al was het maar in de vorm van een getuige, voor een nieuw concept.

Art. 1.1.4 van de Codex geeft de doelstelling aan van goede ruimtelijke ordening, waarbij duurzaamheid en een afweging van alle factoren voorop staat. In het licht van dergelijke afweging is het niet aangewezen de gebouwen zomaar te slopen. Een nieuwe aanvraag kan lang op zich laten wachten, waarbij de site enkele jaren, of langer, een kaalslag zou blijven.

Het voorstel is derhalve niet passend in zijn omgeving en niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening. Het is niet aangewezen de vergunning te verlenen.

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

(...)

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

Zoals bepaald in art. 4.2.19 van de codex moeten voorwaarden en lasten precies zijn, en door de aanvrager verwezenlijkt kunnen worden zonder afhankelijk te zijn van een bijkomende beoordeling van de overheid. Dit is niet het geval in deze. Het is dan ook juridisch niet mogelijk deze voorwaarden op te leggen. Bovendien is het niet realistisch om een sloopvergunning in te trekken na enkele jaren, vermoedelijk zijn de gebouwen dan al gesloopt.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Opgemerkt moet worden dat het beroepschrift van de gemachtigde ambtenaar louter gemotiveerd is vanuit de stelling dat de opgelegde voorwaarden in eerste aanleg onrealistisch zijn en onuitvoerbaar. Een advies van de afdeling Onroerend Erfgoed bleef uit.

Een openbaar onderzoek werd niet gehouden, dit was ook niet vereist.

Gesteld kan worden dat het niet opportuun is de gebouwen nu reeds te slopen, en dit om meerdere redenen.

Op de eerste plaats is in het geheel niet geweten wat in de plaats zou komen, terwijl de bestaande gebouwen met hun in historisch opzicht niet onbelangrijk verleden een uitgangspunt zouden kunnen vormen, al was het maar in de vorm van een getuige, voor een nieuw concept.

Art. 1.1.4 van de Codex geeft de doelstelling aan van goede ruimtelijke ordening, waarbij duurzaamheid en een afweging van alle factoren voorop staat. In het licht van dergelijke afweging is het niet aangewezen de gebouwen zomaar te slopen. Een nieuwe aanvraag kan lang op zich laten wachten, waarbij de site enkele jaren, of langer, een kaalslag zou blijven.

*Het voorstel is derhalve niet passend in zijn omgeving en niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

A.

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.21, §1 en artikel 4.7.23, §1, eerste lid, VCRO, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij zich volledig en alleen gebaseerd op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, zonder zelf de aanvraag te onderzoeken, zonder zich een eigen oordeel te vormen over de aanvraag en zonder te vermelden dat en waarom ze zich vereenzelvt met de inhoud van dat verslag.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij minstens geen rekening houdt met de door haar tijdens de hoorzitting mondeling en schriftelijk aangebrachte argumenten.

2.

De verwerende partij antwoordt dat, ook al stemmen de standpunten wel overeen, de bestreden beslissing uitdrukkelijk haar eigen motivering ervan vermeldt, naast de inhoud van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Volgens de verwerende partij is zij, als orgaan van het actief bestuur, niet verplicht elk argument rechtstreeks en punt na punt te beantwoorden en zijn de tijdens de hoorzitting aangevoerde

argumenten, die quasi letterlijk overgenomen zijn in het tweede middel, niet dienend voor de beoordeling van de aanvraag, omdat ze helemaal niet aantonen dat de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk uitgevoerd is.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de motiveringswet zich niet verzet tegen een motivering door verwijzing naar een advies, of zelfs door overname van een advies, op voorwaarde dat minimaal blijkt dat het beslissingsorgaan zich bij dat advies aansluit of zich vereenzelvigt met de inhoud ervan.

Volgens de verzoekende partij blijkt dat niet uit de bestreden beslissing, noch dat de verwerende partij, al is het maar, haar argumenten bij de bestreden beslissing heeft betrokken.

B.

1.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 1.1.4, 4.2.1, 4.2.19, §1 en 4.3.2 VCRO en van het motiveringsbeginsel.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing maar één weigeringsmotief uitgewerkt, namelijk het nog ontbreken van een toekomstig project, terwijl er sprake is van “meerdere redenen” om een vergunning te weigeren.

Ofwel betekent dit volgens de verzoekende partij dat er dan maar één weigeringsmotief is, ofwel is dit in samenhang te lezen met het gegeven dat de gemeente Wingene voor de site een RUP voorbereidt ter vervanging van het oude BPA.

De verzoekende partij stelt dat zij het enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld weigeringsmotief, weerlegt met haar, in de tijdens de hoorzitting neergelegde memorie, aangevoerd argument dat men een slopingsvergunning niet wettig kan weigeren omdat nog niet geweten is welk project wanneer in de plaats zal komen, en wel omdat:

- 1) de bouwheer vrij kiest welke van de met artikel 4.2.1 VCRO voorziene stedenbouwkundige vergunning (sloop en/of vergunning voor het bouwen, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie) hij aanvraagt;
- 2) de bouwheer zelf beslist hoe hij zijn eigendom zal gebruiken, al kan de overheid wel een wederopbouw aanmoedigen met bijvoorbeeld fiscale maatregelen;
- 3) het hier zelfs onmogelijk is onmiddellijk in een nieuw, vervangend project te voorzien omwille van het ontbreken van een definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) en een RUP.

Wachten op het RUP vooraleer een (sloop)vergunning te verlenen, is volgens de verzoekende partij bovendien ook in strijd met artikel 4.3.2 VCRO.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij met de bestreden beslissing de gevraagde sloopvergunning weigert omwille van een goede ruimtelijke ordening.

Hoogstens kan het tweede weigeringsmotief, omwille van de formele afwezigheid ervan in de bestreden beslissing, volgens de verwerende partij niet als motivering gelden en moet de verwijzing

in de bestreden beslissing naar “meerdere redenen” (om een vergunning te weigeren) beschouwd worden als een overtoollig motief.

Verder stelt de verwerende partij dat de insinuatie van samenhang met het gegeven dat de gemeente Wingene voor de site een RUP voorbereidt, volkomen uit de lucht gegrepen: uit niets blijkt dat de verwerende partij dit bij haar beslissing betrokken heeft, zodat er geen schending is van artikel 4.3.2 VCRO.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat, los van de vaststelling dat het enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld weigeringsmotief geen decretaal beoordelingselement is van een goede ruimtelijke ordening, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, VCRO, de verwerende partij niet kan ontkennen dat de lezer van de bestreden beslissing niet anders kan dan besluiten dat de bestreden beslissing genomen is op basis van twee redenen, waarvan er maar één terug te vinden is.

Het enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld weigeringsmotief steunt, volgens de verzoekende partij, ook niet op een of andere doelstelling van artikel 1.1.4 VCRO en, onder voorbehoud van bijzondere wetgeving, die hier niet aan de orde is, kan de overheid, volgens de verzoekende partij, aan de burger geen bouw- of herbouwplicht opleggen.

Voor zover de Raad aan dat laatste zou twijfelen, vraagt de verzoekende partij nog om voorafgaand aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vraag te stellen:

“Schenden art. 1.4.4, art. 4.2.1, 1° en art. 4.3.1, §1, 1°b, en §2, 1° en 2° VCRO d.d. 15 mei 2009 de artikelen 9, 10 en 16 van de grondwet, gelezen in samenhang met art. 1 van het eerste aanvullend protocol op het EVRM, aldus geïnterpreteerd dat zij de overheid toelaten de sloping van een niet beschermd gebouw te verbieden omdat niet geweten is wat er in de plaats zal komen noch wanneer wat in de plaats zal komen?”

Beoordeling door de Raad

1.

In haar beide middelen reageert de verzoekende partij vooral tegen het motief voor de weigering (op basis van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar) van een sloopvergunning dat nog niet bekend is welk bouwproject wanneer in de plaats zal komen van de te slopen gebouwen, terwijl de verzoekende partij op de hoorzitting, zowel mondeling als schriftelijk, geargumenteed heeft waarom men een sloopvergunning niet wettig kan weigeren op basis van dat motief.

Volgens de verzoekende partij is het enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld weigeringsmotief, dat een bouw- of herbouwplicht impliceert, geen decretaal beoordelingselement van een goede ruimtelijke ordening, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, VCRO, en steunt dat motief ook niet op een doelstelling ten behoeve van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, zoals vermeld in artikel 1.1.4 VCRO.

2.

De verwerende partij moet haar beslissing over de aanvraag, krachtens artikel 4.3.1, §1, eerste lid VCRO, in concreto en voldoende motiveren door te toetsen aan een goede ruimtelijke ordening.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO moet zij concreet onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de

noodzakelijke of relevante aspecten van een goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling moet betrekken.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet de verwerende partij in haar beslissing de met een goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

De verwerende partij heeft een discretionaire bevoegdheid en de Raad mag zijn beoordeling met betrekking tot de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. Bij de legaliteitsbeoordeling van de bestreden beslissing kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

3.

De bestreden beslissing beschrijft de aanvraag als volgt:

“ ...

Het complex wordt in de inventaris per volume beschreven, met loodsen, woning e.d.

Het ontwerp voorziet in het slopen van een voormalige brouwerij [REDACTED], opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, gebouwd in fases, vanaf eind 19de eeuw.

De aanvraag betreft uitsluitend afbraak van alle gebouwen op het terrein, en dit tot 1m onder het maaiveld, en een heraanvulling met aanvullingsaarde (bouwrijp maken van terrein).

Het aanvraagdossier bestaat uit een eenvoudig plan, eerder inplanting, andere plannen ontbreken. Het grootste plan is schaal 1/500. Er wordt geen onderscheid gemaakt qua volumes, noch qua hoogte, noch qua plattegrond, enkel de contour wordt aangegeven.

Het aanvraagdossier is niet geheel duidelijk op dit punt.

...”

De verwerende partij beoordeelt de verenigbaarheid ervan met een goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

Gesteld kan worden dat het niet opportuun is de gebouwen nu reeds te slopen, en dit om meerdere redenen.

Op de eerste plaats is in het geheel niet geweten wat in de plaats zou komen, terwijl de bestaande gebouwen met hun in historisch opzicht niet onbelangrijk verleden een uitgangspunt zouden kunnen vormen, al was het maar in de vorm van een getuige, voor een nieuw concept.

Art. 1.1.4 van de Codex geeft de doelstelling aan van goede ruimtelijke ordening, waarbij duurzaamheid en een afweging van alle factoren voorop staat. In het licht van dergelijke afweging is het niet aangewezen de gebouwen zomaar te slopen. Een nieuwe aanvraag kan lang op zich laten wachten, waarbij de site enkele jaren, of langer, een kaalslag zou blijven.

Het voorstel is derhalve niet passend in zijn omgeving en niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...”

Globaal genomen, weigert de verwerende partij met de bestreden beslissing de gevraagde sloopvergunning dus vooral omdat het, omwille van een goede ruimtelijke ordening, niet opportuun is de bestaande gebouwen nu al te slopen terwijl nog niet bekend is wat er in de plaats zal komen van de in historisch opzicht niet onbelangrijke gebouwen, zoals opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed en het aanvraagdossier geen informatie bevat met betrekking tot volumes, hoogte en dergelijke, maar alleen de contour van de bestaande te slopen gebouwen.

De verzoekende partij heeft in haar beide middelen de verkeerde premisse dat het (volgens haar enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld) weigeringsmotief geen decretaal beoordelingselement is van een goede ruimtelijke ordening, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, VCRO, en dat de verwerende partij niet kan steunen op een doelstelling ten behoeve van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, zoals vermeld in artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij stelt ten onrechte dat het weigeringsmotief haar alleen en zonder meer een bouw- of herbouwplicht oplegt: het is dan ook niet nodig hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

De verzoekende partij betwist het (volgens haar enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld) weigeringsmotief, dat determinerend is en op zich volstaat om een weigeringsbeslissing te schragen, ook niet: zij ziet er alleen (en ten onrechte) geen decretaal beoordelingselement in van een goede ruimtelijke ordening, maar toont niet aan dat het (volgens haar enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld) weigeringsmotief onjuist of kennelijk onredelijk is en geen afdoende motivering is voor de bestreden weigeringsbeslissing.

In de mate dat de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeldt er toch “meerdere redenen” zijn voor de weigering van de vergunning, is dat een overtollig motief waarvan een eventuele onregelmatigheid geen invloed heeft op het afdoende karakter van het volgens de verzoekende partij enige, in de bestreden beslissing begrijpelijk vermeld weigeringsmotief. Eventueel gegronde kritiek op een overtollig motief kan niet leiden tot de onwettigheid van een bestreden beslissing.

Beide middelen zijn dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 11 augustus 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS